

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZŅĀK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 120 (5659)
10.
OKTOBRIS
SESTDIENA,
1987. GADS
Maksā 3 kap.

Tas ir aktuāli!

Tas ir aktuāli!

Kartupeļu ceļš uz pilsētu

Bez iepriekšējas interesēšanās un savānšanās septembra pēdējā dienā aizbraucu uz Aglonas dzelzceļa staciju. Biju pārliecināta, ka tur (tāpat kā citus gadus) sparīgi notiek kartupeļu pieņemšana, iekraušana vagonos un nosūtīšana patērētājiem uz Rīgu un Maskavu. Bet — nekā tamlīdzīga. Mūs gan sagaidīja uzraksts «Laiņi lūdzami!», taču pieņemšanas punktā valdīja klusums un tukšums.

Turpat tuvumā esošajām stacijās darbiniecēm pajautāju — kā tad šoruden ir ar kartupeļiem. Viņas tikai rokas noplātīja: nesot pat redzējušas, ka sagādes kantora laudis te pieņemtu no kolhoziem vai individuālajiem kartupeļu piegādātājiem kaut kilogramu bumbuļu. Telpas gan akārtojuši un sezonai sagatavojušies, bet tas arī viss. Citus gadus piekrautās automašīnas rindu rindām stāvējušas un kārtu izkraušana gaidījušas.

Skaidrs bija viens — ar tupeņiem šogad daudz kas nav kārtībā. Vispirms jau tas, ka raža daudz nabadzīgāka. Tomēr republikas vidējais līmenis sasniegts, tāpēc runas par kritisku stāvokli nav attaisnojamas. Un rodas pārlicība, ka aizķersšanās radusies, vālas sagādes organizācijas dēļ. Protams, ka šāda netikama aina visai nopietni uztrauca arī rajona vadību. Tāpēc oktobra sākumā uz partijas ra-

jona komiteju tika aicināti visi kolhozu un padomju saimniecību partijas pirmorganizāciju sekretāri, kā arī ciemu un pilsētu izpildkomiteju priekšsēdētāji.

Rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks, plānu komisijas priekšsēdētājs Jevgēnijs Kokors klātesošos iepazīstināja ar situāciju. Visiem skaidrs, ka kartupeļi šogad ir slikti, taču tas nenozīmē, ka piegādes uzdevumus drīkst pamest pilnīgi novārtā. No sešsimt tonnām pārtikas kartupeļu, kas jāaizsūta uz Maskavu, nav sagatavota ne tonna. Arī uz Rīgu 2. oktobrī bija, kā saka, ar lielām mokām aizgādātas tikai... 11 tonnas. Arī tas skaidrs, ka ciemu izpildkomitejas nav lietas kursā par to, vai ciemu iedzīvotāji var un grib nodot kartupeļus. Nemaz nerunājot par to, ka izpildkomiteju priekšsēdētāji nav centušies piemājas dārziņu īpašniekus ieinteresēt uz sagādes punktu aizvest kaut vienu maisu kartupeļu bumbuļu.

Lūk, daži interesanti un iespaidīgi skaitļi. Upmalas ciemā (rēķinot uz vienu iedzīvotāju) ir nodoti 8 kilogrami kartupeļu, Rušonas un Rudzētu ciemos nav nodots ne kilograms, Rožupē — 4 (apaļas desmit mārciņas!), pa trim kilogramiem ir uz katru Rauniešu un Galēnu ciema iedzīvotāju. Neko daudz labāka si-

tuācija nav arī citos ciemos. Vienīgi riebiņieši nodevuši pa 40 kilogramiem (kopā 27 tonnas) kartupeļu. Taču labākie rezultāti jau vairākus gadus pēc kārtas ir agloniešiem un Preiļu ciema iedzīvotājiem, kur uz sagādes kantori atveduši attiecīgi 36 un 33 tonnas kartupeļu.

Kā savas neizdarības izskaidro Rušonā? Kartupeļus nenododot tāpēc, ka ciema teritorijā neesot neviena veikala, kuram būtu pienācīgas telpas bumbuļu uzglabāšanai. Bērnišķīga aizbildināšanās. Izpildkomitejas darbinieki maz ir bijuši laucinieku ģimenēs, nav lietas kursā, cik daudz kartupeļu varētu savākt. Deputātiem gan ir dots uzdevums centīgāk strādāt ar iedzīvotājiem. Cerams, ka līdz mēneša vidum desmit tonnas tiks savāktas.

Bet — ko saka vārkavieši? Veikalā bija pieņemta viena tonna bumbuļu. Izpildkomitejas darbinieki teicās pabijuši astondesmit lauku sētās. Sola, ka četras tonnas savāksot... Interesanti, kā tāda gadījumā varēja rasties tā saucamajās paredzamajās ziņās Ierakstītais skaitlis — 15 tonnas? Nepārdomāta, nesaskaņota rīcība.

Visbeidzot par to, kas rajonā darīts, lai pārtikas kartupeļu sagādes uzdevumu atrisinātu? Kopš 26. septembra rajona patērētāju biedrība īsteno apmai-

nas tirdzniecību. Rajona izpildkomiteja organizē sociālistisko sacensību: kartupeļu sagādes aktīvākajiem organizatoriem kā balvas paredzamas visas ievērojamas naudas summas.

Taču, neskatoties uz to, liela daļa iedzīvotāju personīgajās palīgsaimniecībās izaudzētos kartupeļus ved pārdot uz citiem rajoniem, kur ir noteiktas augstākas iepirkuma cenas. Un viņus, manuprāt, šajā ziņā var saprast. Sak, labāk aizvest tālāk un par izaudzēto saņemt kārtīgu naudu, nekā braukt uz pašu sagādes kantori un tā īsti arī nezināt, vai tur par tevi būs maz priecīgi. Var jau pārmest tam organizācijām, kuras iedalījušas transportu individuālajiem braucieniem uz Leningradu vai kur citur. Lai kam gan no turienes ziņas par kartupeļu pieprasījumu pienāk ātrāk nekā tepat no «Silukalna», kur lielākajai daļai laucinieku pagrabos nav nokļuvusi pat sēklas tiesa. Tātad paši vien esam vainīgi, ka nepārzinām situāciju pat rajona robežās, ka jau rudens sākumā nepadomājām, kā izvairīties no nelabvēlīgas situācijas, kā novērst «cenu šķēres». Tagad nekas cits neatliek, kā izsūtīt uz rajona pierobežu ceļiem autoinspekcijas posteņus, kas individuālajiem kartupeļu tirgotājiem, kā saka, grieštu ilksis apkārt...

Jā, patiesi grūts šoruden ir kartupeļu ceļš uz pilsētu.

L. STRODE

Rajona Goda plāksnē

Komjaunietis Vasilijs Gusevs ir labākais jaunais stikla pūtējs — ne tikai Livānu stikla fabrikā, bet visā republikā. Viņam ir sestā profesijas kategorija. Augstākā. Par sevišķi izcilu darbu šī gada pirmajā pusgadā jaunieša fotoattēls ievietots rajona Goda plāksnē.

V. Gusevs uz fabriku atnāca 1977. gadā. Taču Gusevu ģimene uzņēmumā strādā jau ilgi. Tātad ir pamats apgalvot, ka šajā ģimenē stiklinieka profesija kļuvusi par tradīciju, kas turpinās no paaudzes paaudzē.

J. SILICKA foto

Gada uzdevums izpildīts

Sekmīgi īstenojot partijas un valdības lēmumus, mūsu šoferu kolektīvs pirms termiņa — līdz PSRS Konstitūcijas dienai — izpildīja paugstinātās sociālistiskās saistības, kas pieņemtas par godu Lielā Oktobra 70. gada dienai. Kolektīvs pārvadājis 638 tūkstoši tonnu dažādu tautsaimnieciskās nozīmes kravu. Tās galvenokārt paredzētas ceļu būvniecībai.

Filiāle vienlīdz sekmīgi strādājusi visu šo jubilejas gadu. Jau divreiz esam kļuvuši par 8. autokombināta veļojošo Sarkanā karoga īpašniekiem — par darbu janvārī, kā arī par otrā ceturkšņa rezultātiem.

Nākamā gada kontā strādā mūsu pirmrindas šoferi J. Kļavinskis, P. Voložaninovs, P. Pūga un citi.

Kolektīvs arī turpmāk noskaņots trieciendarbam.

A. JAKOVĻEVS,

Jēkabpils 8. autokombināta Preiļu filiāles garāžu priekšnieks

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

Straujš pavērsiens

Pirms nedaudz gadiem uz rajona un republikas dažādām instancēm plūda Ogres aušanas un trikotāžas ražošanas apvienības Preiļu trikotāžas fabrikas darbinieku rakstītais sūdzības par kolektīva neapmierinošu nodrošināšanu ar dzīvokļiem. Tagad šādu sūdzību vairs nav. Gluži tāpat nav arī iemesla tamlīdzīga rakstura vēstulei rakstīšanai. Divpadsmitās piegādes pirmā gada laikā netālu no fabrikas ekspluatācijā tika nodota un jaunos iemītniekus uzņēma 60 dzīvokļu dzīvojamā māja ar visām ērtībām. Drīzumā šajā pašā vietā uzsāka arī otra fabrikai paredzēta 70 dzīvokļu nama būvi. Starp citu, arī šo māju nesen nodeva ekspluatācijā. Tātad arī kārtējie jūrgi nav aiz kalniem.

Strauji pavērsieni sociālajā sfērā uzņēmuma partijas organizācija un administrācija šeit panākušas pēc partijas XXVII kongresa un PSKP CK aprīļa (1985. gada) Plēnuma lēmumu pieņemšanas. Sadarbībā ar speciālistiem fabrikas komunisti izstrādājuši konkrētu darbības programmu kapitālajai celtniecībai atvēlēto fondu plašai izmantošanai. Pēc savstarpēja līguma noslēgšanas pie šīs programmas praktiskas realizēšanas kērās Preiļu siera rūpnīcas un Ogres ražošanas apvienības celtnieki. Jaunā dzīvojamā mikrorajona teritorijas labiekārtošanas darbos aktīvi piedalījās arī paši trikotāžas fabrikas laudis.

1988. gadā, izmantojot jau minētās siera rūpnīcas, kā arī citu Preiļu pilsētas organizāciju celtnieku palīdzību, paredzēts netālu no dzīvojamajiem namiem uzsākt arī bērnu dārza celtniecību. Tas vēlreiz apliecina uzņēmuma administrācijas un partijas organizācijas rūpes par savu dar-

binieču veltību un vajadzību apmierināšanu. Protams, šīs rūpes atalgo tas pašreizējais darbs, kuru veic fabrikas kolektīvs, kas lielākoties sastāv tieši no sievietēm. Piegādes pirmo gadu fabrika pabeigusi sekmīgi, pārsniegusi gatavās produkcijas realizācijas plānu uz līgumsaistību pamata, kas ir sevišķi svarīgi un būtiski.

Arī šī gada deviņu mēnešu plānu trikotāžas fabrikas laudis izpildījuši sekmīgi. Un patlaban viņi divkārtšo savu darbu spar, lai godam sagādātu Lielā Oktobra 70. gadadienu. Par 130—150 procentiem izpilda ražošanas uzdevumus un izstrādes normas absolūti visas brigādes. Bet brigāžu vidū par līderi izvirzījusies L. Kondratjevas brigāde. Ražošanas grafiku sistemātiski apsteidz piegādes ceha kolektīvs, kuru vada komunisti R. Romanovskis. Sociālistiskās sacensības priekšgalā pārliecināti turas arī PSKP biedres šuvējas motoristes I. Upeniece, G. Podskočjeva, L. Kirillova un V. Vasiļeva.

Partijas pārskata un vēlēšanu sapulcē šos datus savā ziņojumā minēja fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs V. Kliņenko. Viņš vispusīgi iepazīstināja arī ar komunistu dzīves un darbības citām pusēm, pastāstīja par PSKP CK janvāra un jūnija (1987. g.) Plēnumu lēmumu praktisku izpildi.

Pārskata periodā mūsu partijas pirmorganizācija, — viņš uzsvēra, — ir kļuvusi spēcīgāka un skaitliski palielinājusies. PSKP biedru rindās uzņemtas partijas biedru kandidātes O. Pčikāne un I. Upeniece. G. Podskočjeva uzņemta PSKP biedru kandidātes. Tomēr darbu, kas veicams, lai uzņemtu partijā fab-

rikas labākos laudis, vajag turpināt. Rezerves šajā ziņā mums ir. Tātad jāstrādā.

Gan referents, gan komunisti, kuri runāja debatēs, lielu vērību vēltīja neatrisinātajiem uzdevumiem. Pamatfondi uzņēmumā jau sen savu laiku nokalpojuši. Laiks tos nomainīt. Partijas organizācija un administrācija nemitīgi uzdod Ogres ražošanas apvienībai pašus sasāpējusākos jautājumus. Tomēr pagaidām stāvoklis neuzlabojas. Lūk, piemērs: nesen bāzes uzņēmuma galvenais inženieris fabrikas speciālistiem angalvoja, ka jaunās iekārtas tiks iedalītas visdrīzākajā laikā, jo gaidāma augstas precizitātes importa tehnika. Dīvēl pēdējā sanāksmē Ogrē noskaidrojās, ka visa šī tehnika pienāksies bāzes uzņēmumam, bet uz Preiļiem tiks nosūtītas tās iekārtas, kas ļau ilgus gadus izmantotas kombinātā.

Lūk, šis apstāklis tad arī apmulsināja pārskata un vēlēšanu sapulces dalībniekus. Un tas ir likumsakarīgi. Jo Preiļu trikotāžas fabrikas kolektīvam gribas ražot produkciju, kas būtu pielīdzināma pasaules standartiem. Bet, lai arī cik liela būtu šī vēlēšanās, to nav iespējams piepildīt, strādājot ar pašreizējām iekārtām. Arī ar tām, kuras bāzes uzņēmuma vadītāji gatavoja drīzumā nodot fabrikas rīcībā, to nepanākt. Par to norūpējušies daudzi komunisti. Tai skaitā arī fabrikas direktors V. Lapkovskis, kurš lūdza partijas rajona komiteju un rajona laikraksta redakciju palīdzēt fabrikai atrisināt šo svarīgo jautājumu.

Suvēja motoriste V. Vasiļjeva runāja par nepieciešamību visdrīzākajā laikā nomainīt novecojušo tehnoloģisko iekārtu, kura nemitīgi iziet no ierindas un neļauj radikāli uzlabot trikotāžas izstrādājumu kvalitāti. Par šiem sasāpējusajiem jautājumiem savas domas izteica arī tehnoloģe O. Poikāne. Viņa ieteica at-

jaunot operatīvās speciālistu sanāksmes ar direktora piedalīšanos, ar konkrētiem piemēriem pierādot to neapšaubāmo lietderīgumu. Piegriešanas ceha meistars R. Romanovskis kritizēja Ogres ražošanas apvienības materiāli tehniskās apgādes daļas darbiniekus par piegāžu grafika pārkāpšanu un nekvālitatīvu materiālu piegādāšanu fabrikai. Suvēja G. Podskočjeva uzsvēra, ka pienācis laiks pa istam prasīt no tiem, kuri sliktji rūpējas par darba vietu iekārtošanu, tai skaitā arī par krēsliem, jo tie tikko turas kopā un traucē stādniecēm brīvi veikt darba operācijas.

Pārskata un vēlēšanu sapulces dalībnieki visā nopietnībā izskatīja arī jautājumus par darba disciplīnu. Pašlaik tā ir pasliktinājusies, jo kolektīvā strādāt bija atsūtīti cilvēki ar šaubīgu pagātni. Lielākoties tieši viņi parasti kavēja darbu. Tiesa, brigādes disciplinētie strādnieki atsakās ņemt šādus jaunpieņācējus savā kolektīvā, taču tas nebūt vēl neliecina, ka šis ceļš ir vienīgais pareizais. Tieši tāpēc debatēs izskanēja arī citādākas domas. Tai skaitā arī, lūk, šādas. Darba kavējumus uzskatīt par komunistu un visas partijas organizācijas kļūdām audzināšanas darbā.

Pārskatu un vēlēšanu sapulces darbā piedalījās un runāja partijas rajona komitejas, partijas komisijas priekšsēdētāja J. Podskočjeva.

Par Preiļu trikotāžas fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretāru atkārtoti ievēlēts V. Kliņenko.

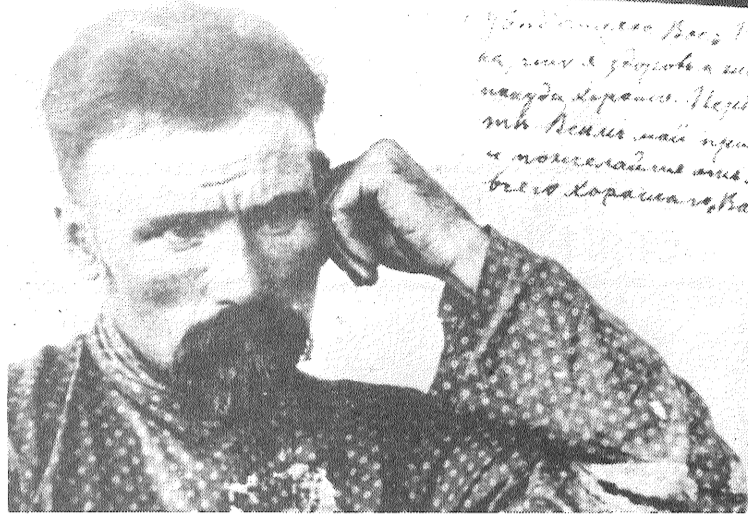
J. SONDORS

Vēstures nedziestošās lappuses

Nevas postenis

LEŅINGRADA. Nevas postenis... Tā levērojamā revolucionārā pagātne iegājusi Pēterburgas slavenās vēstures hronikā. Daudzas spilgtas, neaizmirtamas lappuses saistītas ar Vladimira Iljiča Leņina vārdu. Nevas postenis atrodas strādnieku rajonā. Sejenes rūpnīcās un fabrikās darbojās pirmie marksistiskie pulciņi

V. I. Leņina un viņa līdzgaitnieku — I. Babuškina, G. Kržižanovska un N. Krupskajas vadībā.

Leņingradieši labi pazīst māju Novo-Aleksandrovkas ielā Nr. 23. Tajā atrodas Nevas posteņa revolucionārās pagātnes, Tautas muzejs. Seit 1894. gadā mitinājās Obuhovas rūpnīcas strādnieks Vasilij Selgunovs, marksistisko pulciņu organizators, triju revolūciju dalībnieks, V. I. Leņina draugs un līdzgaitnieks. Istabā pie V. Selgunova vairākkārt viesojies jaunais Vladimirs Iljičs, kurš šeit vadījis nodarbības, piedalījies sapulcēs, sagatavojis marksistu apvienošanu vienotā pilsētas sociāldemokrātiskajā organizācijā «Savienība cīņai par strādnieku šķiras atbrīvošanu». Atjaunots šīs istabas torežējais izskats. Zālēs izvērstā ekspozīcija, kura stāsta par Nevas posteņa vēsturi.

Tautas muzeja padome, kuras sastāvā ietilpst rajona partijas un darba veterāni, mājā Nr. 23 izveidoja skolu jaunatnes audzināšanai vecākās paaudzes revolucionāro, kauju un darba tradīciju garā. Te darbojas lektorijs par Nevas posteni, kas informē par Obuhovas aizstāvjiem — komunistiem, par pirmajiem marksistiskajiem pulciņiem, par Leņina tikšanās reizēm ar Pēterburgas strādniekiem. Skolēniem šeit notiek leņiniskās stundas, te viņus uzņem pioneros, pušiem un meitenēm te izsniedz komjauniešu biedra kartes, šeit profesionāli tehnisko vidusskolu absolventus ievada darba dzīvē.

ATTELOS:

V. Sevčenko gleznas «Leņins vada Obuhovas rūpnīcas strādnieku pulciņa nodarbību» reprodukcija; Obuhovas rūpnīcas strādnieka Vasilija Selgunova, marksistisko pulciņu organizētāja, triju revolūciju dalībnieka, V. I. Leņina drauga un līdzgaitnieka fotogrāfijas reprodukcija.

TASS fotohronika

No vārdiem — pie darbiem

Nesen savā posteni stājās Līvānu pilsētas izpilddomnieka jaunais priekšsēdētājs. Iepazīstinām ar viņu lasītājus: JĀNIS ZNOTIŅS, dzimis 1950. gadā, PSKP biedrs no 1974. gada. Šajā gadā neklatienē beidzis Vissavienības arodbiedrību Centrālās Padomes N. Sverņika vārdā nosaukto augstāko skolu. Līdz ievēlēšanai par pilsētas izpilddomnieka priekšsēdētāju strādājis Priekuļi 21. PMK.

Sodien JĀNIS ZNOTIŅS ir redakcijas viesis.

— Cik man zināms, deputāta rūpes un pienākumi jums nav sveši...

— Tā ir gan. Pilsētas Tautas deputātu padomē tiku ievēlēts jau 4. sasaukumu pēc kārtas. Divos pēdējos sasaukumos biju pastāvīgās komisijas priekšsēdētāja vietnieks. Pats par sevi saprotams, ka piedalījos padomes sesijās, vairākkārt izteicu savas domas par daudzām līvāniešiem ļoti aktuālām tēmām.

— Ar kādām priekšsēdētājam un pieredzi jūs atnācāt pildīt izpilddomnieka priekšsēdētāja pienākumus?

— Pēdējos gados pilsētas Tautas deputātu padome un tās izpilddomnieka pienēma daudz šķietami pareizu un vajadzīgu lēmumu, liela daļa no kuriem diemžēl tā arī palika uz papīra. Tā nu sanāca: solīt gan solīja, bet darīt neizdarīja neko. Tādēļ, pirms pieņemt lēmumu un noteikt konkrētu tā izpildīšanas termiņu, nepieciešams aplēst, cik tas ir reāli. Tas pats sakāms arī par vēlētajiem norādījumiem. Cilvēki taču labi izprot situāciju: traucē gan zināmas materiālās grūtības, ar kurām ik dienas sastopas izpilddomnieka, gan pilsētas komunālo dienestu mazjaudīgums, gan būvmateriālu nepietiekamība. Taču par to jārunā atklāti un godīgi, neaprobežojoties ar oficiālām atbildēm, kuras pārlietu atgādina atrakstīšanos. Kā saka, kaut tikai prom no acīm...

— Acimredzot, tieši tas, par ko jūs nupat runājāt, arī noteica jūsu jaunā darba grūto sākumu?

— Patiešām, es sāku ar sūdzību izskatīšanu. Tas, paši saprotat, nav patikama nodarbošanās. Tek šuves lielpaneļu dzīvojamajās mājās, neizžūst peļķe kādā pārtikas veikala durvju priekšā (par ko, starp citu, rak-

stija rajona laikraksts), ne sevišķi apmierina dzīvojamā fonda remonta kvalitāte, veseli kvartāli naktīs netiek apgaismoti, ielu atsevišķos iecirkņos no asfalta palicis tikai nosaukums. Un tā tālāk. Vārdu sakot, domā, priekšsēdētāj, izlem, bet galvenais, rīkojies: priekšā ziema.

Aktuāla intervija

— Vai tas jādara priekšsēdētājam vienam pašam?

— Jums taisnība — viens nav cīnītājs. Pirmām kārtām es ceru uz savu tuvāko līdzbiedru palīdzību — uz izpilddomnieka aparāta palīdzību. Sākām ar pašu elementārāko — pārskatījām iekšējo kārtību, atrisinājām vairākus citus organizatoriskos jautājumus.

Nākamais posms — koriģēt pastāvīgo komisiju darba plānu. Šai nolūkam izpilddomnieka jau sākusi rīkot tikšanās ar komisijām, kurās tiek uzklautas deputātu domas par šo komisiju darbības aktivizēšanas iespējām. Līvānieši zina, cik sasāpējusi pilsētā ir dzīvokļu problēma. Jo svarīgāka šai lietā ir koleģialitāte. Tādēļ nolēmām vairākus jautājumus, kuri agrāk bijuši dzīvokļu komisijas kompetencē, nodot izskatīšanai izpilddomnieka.

— Galvenais triecienspēks neapšaubāmi ir deputāti. Līvānos viņu ir seši desmiti. Vai tas ir daudz vai maz?

— Atbilde var būt viena: ja ikviens, kuram uzticēta šī augstā misija, centīsies attaisnot vēlētajū cerības, darbs virzīsies uz priekšu. Bet, lai pamudinātu deputātus uz aktīvāku darbošanos, lai nelautu ansīkt viņu enerģijai — šai nolūkam nolēmām, ka deputāti sniegs pārskatu divreiz: saviem kolektīva biedriem un

vēlēšanu apgabala vēlētajiem. Bet pats galvenais, par ko tika runāts nesen notikušajā pilsētas Tautas deputātu padomes sesijā, kura apsprieda šo jautājumu, ir nepieciešamība skatīties uz dzīvi reāli un skaidri. Pietiekami ilgi mēs esam baroti ar ilūzijām.

— Kāda ir jūsu programma tuvākajam laikam posmam?

— Vados pēc galvenā principa: nebūvēt gaiss pilis, bet sakārtot to, kas mums jau ir. Bet to, ka darbu ir bez gala un malas, bet vēlēšanās tos paveikt, maigi izskatīties, ir pamaz, to

plērādīja kaut vai aizvadītā sestdienas taidka. Godīgi sakot, varu uzslavēt vienīgi eksperimentālo biokimisko rūpnīcu un vēl arī salīdzinoši nelielo Iestādi — Iekšlietu daļu. Tīciet, mums kopā ar pušiem no milicijas, aizlīdzinot bedres un uzstādot ceļazīmes, bija sāpīgi dzirdēt uzposušos garāmgājēju dzēlīgos komentārus. Starp viņiem atpazīnām arī pārstāvjus no rajona patērētāju biedrības. Viņiem nu gan vajadzētu padomāt par ko citu — par atrautām notekcaurulēm pie veikalu ēkām, par aizaugušām un piedrazotām teritorijām. Ja skatāmies vēl tālākā plānā — arī par tirdzniecības organizēšanu. Kaut vai zivju veikalā, uz kurieni itin bieži nākas aicināt tos pašus milicijas darbiniekus, arī veikalā Nr. 16 (blakus 21. PMK) utt.

Mani nepatīkami aizskāra arī vēl kāds fakts. Tiekoties ar laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas darbiniekiem, spriežot pēc pārskata, EMBK māju būves ceha strādnieki paziņojuši: sak, mums nav nekas preti nostrādāt 4 dienas pilsētas labiekārtošanas darbos. diemžēl nav neviena, kas mūs uz to mobilizētu. Piedodiet, bet kā saprast to, ka našu uzbūvētā autopaviljona labiekārtošanu mājbuvētāji atlikuši līdz labākiem laikiem? Arī pašu

teritorija, it īpaši tālākajos nostūros, nebūt nav ideālā kārtībā.

Kombināta ignorējuši arī mūsu lēmumu par uzskatāmās agitācijas mazo formu uzstādīšanu skvērā līdztekus Rīgas ielas 63. namam. Toties neaizmirsu piesūtīt izpilddomnieka kalkūlāciju 614 rubļu apjomā par informācijas stenda izgatavošanu. Izpilddomnieka, protams, samaksās, kaut arī tai ir no svara katra kapeika. Jautājums ir par ko citu: vai mūsos (runa nav tikai par EMBK) nav izzudusis savas pilsētas patriotu jūtas? Bēdīgi, ja tas tiešām tā ir.

Man šķiet, sarunu par šo tēmu varētu turpināt. Kaut vai rajona avīzes lappusēs. Vienīgi vēlam, lai pēc iespējas mazāk būtu savstarpēju pārmetumu. Daudz vairāk, cienījamie līvānieši, izpilddomnieka gaida konstruktīvus priekšlikumus.

— Un visbeidzot — par vēl vienu jautājumu, proti, par rajona pakļautība esošās pilsētas problēmu.

Jā, Līvānos valda uzskats, ka tas arī ir par ūmenslu visām mūsu bēdām. Varbūt tas tā arī nemaz nav, bet es, piemēram, neatceros, ka uz kādu no sesijām pie mums būtu ieradusies komunālo uzņēmumu kombināta, dzīvokļu saimniecības pārvaldes vai remonta un celtniecības pārvaldes vai arī citu rajona pakļautībā esošu dienestu vadītāji. Būtu visai lietderīgi ieklausīties mūsu deputātu teiktajā.

Nekādi nespēju saprast, kā varējuši izprātot, ka jaunu objektu, tai skaitā dzīvojamu māju, valsts pieņemšanas komisijas sastāvā nav jāiekļauj izpilddomnieka pārstāvis. Jaunbūvēto objektu ekspluatēt taču nāksies tieši mums, nevis kādam citam.

Lielāku uzmanību gaidām no rajona kultūras nodaļas puses. Gribu, lai biedri saprot mani pareizi: man nav tiesību kādam kaut ko pārnest, izteikt personiskus apvalojumus — ar rāšanās mēs tālu netiksīm. Toties palīdzību, padomu, sadarbību — to gan mēs gaidām. Jo Līvāni ir rajona varenākais rūpnieciskais potenciāls, un mūsu rūpēm jāklūst par kopējām rūpēm.

— Atliek novēlēt jums sekmes un pateikties par sarunu, kura, ceru, nebūs pēdējā.

Intervēja I. KOROĻOVA

Kontrolē lasītāju priekšlikumi

Gaidām konkrētu atbildi

Šī gada augustā redakcijas darbinieku apspriede notika Līvānu EMBK māju būves ceha kolektīvā. Bez dažādiem citiem jautājumiem strādniekus interesēja arī tas, cik apmierināti ir pilsētas iedzīvotāji ar viņiem sniegtajiem sadzīves pakalpojumiem. Tika izteiktas pamatotas pretenzijas par fotoateljē, frizētavas, ķīmiskās tīrītavas darbu. Tikšanās reizē izskanēja priekšlikums atvērt veļas mazgātavu, kurā būtu pašapkalpošanās.

Publicējam sadzīves pakalpojumu kombināta direktora V. VEĻECKA atbildi.

«Pēdējo piecgažu laikā Līvāni attīstījušies vienīgi ražošanas un rūpnieciskajā virzienā. Pilsētas sociālās infrastruktūras attīstības jautājumus pilsētas izpilddomnieka nav atrisinājuši.

Nemot vērā radušos stāvokli. Priekuļi rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija pēdējos trijos gados veikusi vairākus pasākumus, kas uzlabo sadzīves pakalpojumu sniegšanu Līvānu iedzīvotājiem. Pēc vienošanās ar Līvānu uzņēmumu administrācijām tika ierādītas telpas un atvērtas frizētavas EMBK un eksperimentālajā biokimiskajā rūpnīcā, ierīkotas pasūtījumu pieņemšanas punkts stikla fabrikā un pasūtījumu pieņemšanas punkts (arī frizētava) Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā.

Sogad ar rajona sadzīves pakalpojumu kombināta spēkiem veikts Rīgas ielas 128. nama pagraba kapitālais remonts. Pēc tam šeit ierīkots fotoateljē. Uzskatu, ka tuvākajā piecgadē šis objekts spēs apmierināt līvāniešu pieprasījumu pēc fotopakalpojumiem.

Pēc fotoateljē pārvietošanas jaunajās telpās Līvānu sadzīves pakalpojumu namā atbrīvošies neliela platība frizētavas vajadzībām. Sogad tur paredzēts veikt remontu un telpu pārkārtošanu. Tomēr šis varlāsts, ir tikai pagaidu izeja, nevis problēmas atrisinājums kopumā. Pēdējais iespējams vienīgi tad, ja sadzīves pakalpojumu vajadzībām tiks iedalīti 0,4 procenti atskaitījumu no kapitālajiem ieguldījumiem, kā to paredz valdības dokumenti. Tiesa, republikas Sadzīves pakalpojumu ministrijas vadība piedāvā savu variantu: celt piebūvi Līvānu sadzīves pakalpojumu namam. Bet tikai tad, ja celtniecību uzņemties kāda būvorganizācija.

Minēto ūmenslu dēļ izveidot veļas mazgātavu, kurā būtu pašapkalpošanās, nav iespējams. Ķīmiskās tīrītavas jaudas ļauj pilnībā apmierināt pilsētas iedzīvotāju prasības pēc šī veida pakalpojumiem. Iznēmums ir vienīgi divi mēneši pirms pavasara un rudens sezonu sākuma, kad pasūtījumu pieplūdums strauji palielinās.»

REDAKCIJAS KOMENTĀRS.

Uzskatām, ka laikraksta lasītājus interesē ne tikai fakta konstatēšana, bet arī viedoklis jautājumā par to, kas traucē atrisināt minētās problēmas. Grūtības un to pārvēršanas perspektīvas. No rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktora V. Veļeckā teiktā nav skaidrs, kas traucē izmantot minētos 0,4 procentus atskaitījumu sadzīves pakalpojumu vajadzībām, neuzziņām arī — ir vai nav sameklēta celtniecības organizācija Līvānu sadzīves pakalpojumu nama rekonstrukcijai. Informāciju par konkrētiem pasākumiem, kas veikti, lai uzlabotu sadzīves pakalpojumu sniegšanu, gribētos dzirdēt nevis kā atskaiti «par trim pēdējiem gadiem», bet gan kā atbildi uz konkrētiem pretenzijas.

Redakcija un laikraksta lasītāji gaida no rajona sadzīves pakalpojumu kombināta atbildi, kas ļautu izdarīt skaidru, secinājumu par izvirzītās problēmas risināšanas perspektīvu. Gribētos iepazīties arī ar Līvānu pilsētas izpilddomnieka domām šajā jautājumā.

L. KUZMINA

Agrorūpnieciskais komplekss: piemājas saimniecība

Katrai lauku sētai — mazu dārza traktoru

Lielā nozīme lauksaimniecības produkcijas plānu realizēšanā mūsu rajonā ir individuālajam sektoram. Gadā tur tiek saražoti 17,4 procenti gaļas un 23,1 procenti no rajonā saražotā piena. Bez tam individuālais sektors ik gadus plauj sienu 5465 hektāru platībā un apstrādā 3994 hektārus aramzemes. Taču bez mehānismiem tikt ar to visu galā ir grūti.

Šī gada 7. jūlijā Latvijas KP CK un LPSR Ministru Padome pieņēma lēmumu Nr. 224, kurā kolhoziem un padomju saimniecībām atļauts pārdot pilsoņiem 0,2, 0,6, 0,9 un 1,4 klases traktorus (izņemot MTZ-80 un MTZ-82), kuriem darba resursi vēl ir ne mazāki par 15 procentiem, kā arī piekabīnāmo inventāru, ja pilsoņi ir noslēguši ar kolhoziem, padomju saimniecībām un citiem lauksaimniecības uzņēmumiem līgumus par lauksaimniecības produkcijas ražošanu un pārdošanu. Šis lēmums dod iespēju ātri apstrādāt zemi un piemājas laucīnos ražot vairāk produkcijas.

Pamatojoties uz iepriekš minēto lēmumu, Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskā komiteja šī gada 20. augustā izdeva pavēli Nr. 455 par to, kā realizēt šo lēmumu, pārdojot un pārbaudot pilsoņu personīgā traktori. Sakarā ar to no 1988. gada 1. janvāra aizliegta ekspluatēt vajadzīgajā kārtībā neregistrētos traktorus, kuri ir pilsoņu personīgajā īpašumā.

Kādas tehniskās prasības izvirzītas pašstāvējošajiem traktoriem, kurus paredzēts izmantot piemājas laucīnos un personīgajās palīgsaimniecībās? Vispirms — par pašstāvējošajiem traktoriem tiek uzskatītas pašgājēja mašīnas ar riteņiem un stūres vadību — ar to savienoto mašīnu agregatēšanai un darbināšanai.

VISPĀRĒJAS PRASĪBAS PĀSTĀVĒJOŠAJIEM TRAKTORIEM

1. Atļauts izgatavot traktorus tikai ar četriem riteņiem (var būt viens, divi, trīs un četri velkošie riteņi).
2. Traktorā jābūt vadītāja sēdeklim, kas izvietots vadības ierīču tiešā tuvumā.
3. Traktors var būt izveidots vilcējs ar pašgājēju šasiju jeb kravass kastī uz rāmja).
4. Traktori tiek izgatavoti bez kabīnes. Atsevišķos gadījumos tiek pieļauta arī kabīnes izgatavošana, ja tā ir apgādāta ar metāla karkasu un pasargā braucēju no sadragāšanas apgāšanās gadījumā.
5. Traktoriem izmanto pneimatiskos vai metāla riteņus. Sliktas izbraucamības apstākļos atļauts pielietot speciālus aizķērājus.
6. Atļauts izgatavot traktorus ar sekojošiem gabarītmēriem: garums — līdz 3700 milimetriem, platums — līdz 1700 milimetriem, augstums — līdz 2300 milimetriem.
7. Traktora sliekšņu platums — līdz 1500 milimetriem.
8. Traktora pagriezienu rādītājs — ne vairāk par 6,5 metriem.
9. Skērsējās statiskās stabilitātes leņķis — ne mazāks par 35°.
10. Garenās statiskās stabilitātes leņķis — ne mazāks par 40°.
11. Traktora dzinējam jābūt ar izpūtēja efektīvu trokšņa slāpētāju, iekšējā trokšņa skaņas līmenis, ja to mēra 5 metru attālumā, nedrīkst pārsniegt 95 decibelus (tas ir motocikla līmenis).
12. Traktors var būt apgādāts ar hidroaizsargātājam sistēmu, jaudas samazinātāju, kas nedarbojoties tiek aizklāts ar aizsargkupu.
13. Traktora darba ātrums — līdz 9 kilometriem stundā.
14. Traktora kustības ātrums — līdz 15 kilometriem stundā.
15. Traktora maksimālais tehniskais ātrums — ne vairāk par 20 kilometriem stundā.

PRASĪBAS GAISMAS UN SKAŅU SIGNALIZĀCIJAI

1. Traktoram jābūt gaismas atstarotājiem (priekšā — baltiem, aizmugurē — sarkanām), kas izvietoti simetriski un ne tālāk kā 200 milimetri no ārējām gabarītiem.
2. Traktoriem, kurus izmanto uz vispārējās nozīmes ceļiem, jābūt pierīkoti:
 - divām baltām tuvējās gaismas fāzēm, kas izvietotas simetriski attiecībā pret traktora vertikālo asi,
 - priekšējiem lukturim ar baltas krāsas gabarītugunīm un oranžas krāsas pagriezienu rādītājiem,
 - pakalējiem lukturim ar sarkanās krāsas gabarītugunīm, oranžas krāsas pagriezienu rādītājiem, sarkanās krāsas bremžu signāliem,
 - baltas krāsas lukturī, kas apgaismo numura zīmi,
 - skaņu signālu.

PRASĪBAS TRAKTORA VADĪBAS IEKĀRTĀM

1. Vadības kloki, stūre un pedāli, nedrīkst vadītājam traucēt iekāpt, ieņemt darba vietu un izkāpt. Traktora vadībai jābūt mēlmoniskai (grīzot stūres ratu vai virzot vadības kloki pa labi, arī traktoram ir jāgrīzās pa labi un otrādi).
2. Stūres rata brīvģājiens nedrīkst būt lielāks par 25 grādiem.
3. Mašīnas konstrukcija nedrīkst pieļaut iespēju patvaļīgi ieslēgties un izslēgties ātrumiem.
4. Bremžu sistēmai jābūt tādai, kas nodrošina traktora apstāšanos, kad tas virzās ar ātrumu 15 kilometri stundā, pēc 4,5 metriem, ja nav piekabes un ne tālāk kā pēc 5 metriem, ja traktoram ir piekabe.
5. Traktoram jābūt aprīkotam ar stāvēšanas bremzēm vai citām ierīcēm, kas nodrošina traktora stāvēšanu uz vietas nogāzē, kuras slīpums ir vismaz 16 grādu.

PRASĪBAS MEZGLIEM UN AGREGĀTIEM

1. Ir atļauts izmantot, motociklu, traktoru, automobiļu un citas detaļas, kā arī mezglus un agregātus, kas iegūti likumīgā ceļā, kā arī izgatavoti ar individuāliem panēmieniem.
2. Traktora spēkpaudevei jānodrošina normāls darbs ar tehnisko ātrumu ne mazāku par 20 kilometriem stundā. Kustīgajām detaļām un detaļām, kurām temperatūra sniedzas virs 70 grādiem, jābūt norobežotām.
3. Traktoram nedrīkst būt asu uz ānu izvirzītu daļu.
4. Sakabes iekārtai jāgarantē droša savienojums ar piekabi vai darbu rīku.
5. Drīkst izmantot dzinējus, kuri darbojas ar dīzeļdegvielu vai benzīnu. Degvielas tvertnei jābūt no izpūtējkolektora un caurules vismaz 250 milimetru attālumā. Tvertnes atverei jābūt ārpus kabīnes un jābūt noslēgtai ar korkli. Dzinēja izejas sistēmai jānodrošina dzirksteļu dzēšana. Pārstrādāto gāzu strūkļa nedrīkst būt virzīta uz mehānizatoru, degošiem materiāliem un tvertnēm ar degvielu.
6. Stūres vadībai un bremžu sistēmai drīkst izmantot tikai izturīgas detaļas, kas izslēdz bojājuma iespēju darba procesā. Bremžu pievada hidroaizsargātājam un pneimatiskajam caurulēm, kā arī gaismu izstarojošajām un gaismu atstarojošajām iekārtām jābūt ražotām rūpnīcā.
7. Kopumā visām detaļām, mezgliem un traktora agregātiem jābūt tādā stāvoklī, kas garantē mehānizatora un apkārtējo cilvēku drošību. Nav pieļaujama degvielas, eļļu, dzesējošā šķidruma un elektrolīta pilēšana. Elektroiekārtas spaiļiem un vadiem jābūt izolētiem.

NORMATĪVĀS PRASĪBAS

1. Uz traktora jābūt noteikta parauga kronšteina, kur pietiprināt numura zīmi.
2. Individuāli izgatavota traktora ekspluatācija pieļaujama tikai tad, ja ir komisijas slēdzienis, kas tas atbilst visām tehniskajām prasībām, ka materiāli, mezgli, agregāti un detaļas iegādāti likumīgā ceļā. Ja ir noteikta parauga numura zīme un tehniskā pase, ja traktors nemts uzskaitē, ja ir apliecība, kas dod tiesības vadīt traktoru un ja ir atzīmes par to, ka traktors izgājis tehnisko apskati.
3. Visām konstruktīvajām izmaiņām, kas rodas tehnikas ekspluatācijas procesā, jābūt saskaņotām ar orgāniem, kas veic tehnisko apskati.
4. Aizliegta ekspluatēt traktorus, ja tiem nav kārtībā bremžu sistēma, stūres vadība un gaismas signālziņģija.
5. Braucot pa ceļiem, visiem traktoru vadītājiem ir jāievēro spēkā esošie ceļu satiksmes noteikumi.

Visas šīs prasības attiecas uz pašu izgatavotajiem traktoriem, taču minētais lēmums dod arī tiesības iegādāties rūpnīcā ražotus traktorus, kuri jau nokalpojusi noteikto termiņu. Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskā komiteja apstiprinājusi nolikumu par personīgajā īpašumā esošo traktoru un piekabes inventāra realizāciju, reģistrāciju un tehniskā stāvokļa kontroli.

TRAKTORU, PASGĀJĒJU SASIJU UN PIEKABES INVENTĀRA REALIZĀCIJA

1. Realizācijai paredzēti 0,2, 0,6, 0,9, 1,4 klases traktori un pašgājēja šasijas (izņemot traktorus MTZ-80 un MTZ-82), kuriem darba resursi vēl ir ne mazāki par 15 procentiem, kā arī piekabes inventārs, ja ir sastādīts pirkšanas un pārdošanas līgums.
2. Traktori un piekabīnāmais inventārs var tikt realizēti pilsoņiem, kuri ar kolhoziem, padomju saimniecībām un citiem lauksaimniecības uzņēmumiem noslēguši ilgtermiņa līgumus par lauksaimniecības produkcijas ražošanu un pārdošanu no savām personīgajām palīgsaimniecībām, kuri strādā ģimenes vai individuālā darbīguma apstākļos un kuriem ir traktora vadītāja tiesības.
3. Lēmumu par traktora un piekabīnāma inventāra pārdošanu pieņem kolhoza valde vai padomju saimniecības direktors. Pirkšanas un pārdošanas līgumu apstiprina RARA priekšsēdētāja vietnieks mehānizācijas jautājumos.
4. Traktora vai piekabīnāma inventāra paliekošo vērtību nosaka pēc faktiskā tehniskā stāvokļa (ne zemāk kā 15 procenti bilances vērtības) īpaša komisija, kuru sasauc padomju saimniecības direktors vai kolhoza priekšsēdētājs. Komisijas sastāvā jāiekļauj galvenais grāmatvedis un saimniecības galvenais inženieris, kā arī jāaucaicina tehniskās uzraudzības rajona inspekcijas inspektors. Papildus var tikt pieaicinātas arī citas personas. Komisijas darba rezultātus noformē ar aktu, uz kura pamata tiek aizpildīta pirkšanas un pārdošanas līguma pirmā daļa.

5. Pircējam pēc ekspluatācijas perioda izbeigšanās jānodod melno metālu lūžņi (70 procenti no iegādātā traktora un inventāra kopējā svara).

TRAKTORU UN PIEKABINĀMA INVENTĀRA IZGATAVOŠANA PASU SPEKIEM

1. Traktoru izgatavošana pasu spēkiem atļauta tikai tad, ja tiek ievērotas visas esošās tehniskās prasības.
2. Traktoru un piekabīnāma inventāra izgatavošana atļauta tikai no detaļām, mezgliem un materiāliem, kuri iegādāti likumīgā ceļā.
3. Īpašniekam jāsaņem slēdzienis, ka ražojums atbilst tehniskajām prasībām un ka materiāli, agregāti un detaļas iegūti likumīgā ceļā.
4. Slēdzienam dod komisija, kuras sastāvā ietilpst: tehniskās uzraudzības rajona inspekcijas inspektors, RARA darba aizsardzības inženieris, «Lauktechnikas» pārstāvis. Papildus var tikt pieaicinātas citas personas. Komisijas sastāvu apstiprina RARA priekšsēdētājs.

VISPĀRĒJAS PRASĪBAS

1. Iegādātos un pašu izgatavotos traktorus var pārdot un dāvināt tikai tad, ja ievērotas no daļas «Traktoru, pašgājēju šasiju un piekabes inventāra realizācija» 2. punkta prasības, šo tehniku var izmantot zemes apstrādei saskaņā ar likumu par individuālo darbu vai arī bez atlīdzības.
2. Ar degvielu, smērvielām un rezerves daļām traktoru īpašnieks apgādā saimniecības (organizācijas), kas noslēgušas līgumus par produkcijas ražošanu un pārdošanu. Degvielu un smērvielas pārdod pēc limita un tirgus fonda cenām. Rezerves daļas un materiālus pārdod pēc vairumtirdzniecības cenām ar koeficientu X³, starpību no vairumtirdzniecības cenām pārskaitot valsts budžetā.
3. Traktori, kas atrodas personīgajā īpašumā, ir obligāti reģistrējami tehniskās uzraudzības rajona inspekcijā.
4. Reģistrējot iegādātos traktorus, nepieciešami sekojoši dokumenti:
 - pirkšanas un pārdošanas līgums, kur norādīta pirkuma cena,

- apliecība par tiesībām vadīt traktoru,
 - personības dokuments,
 - kvīts, ka samaksāts par tehnisko pasi — 5 rubļi, par numura zīmi — 5 rubļi.
5. Reģistrācijā īpašniekam tiek izdoti:
- noteikta parauga tehniskā pase,
 - valsts numura zīme ar 30 milimetrus platu sarkanu diagonālu joslu.
6. Visiem traktoriem, kas atrodas personīgajā lietošanā, ik gadus jāiziet tehniskā apskate termiņos, ko noteikusi tehniskās uzraudzības rajona inspekcija.
7. Tehniskajā apskatē nepieciešams uzrādīt sekojošus dokumentus:
- apliecība par tiesībām vadīt traktoru,
 - tehniskā pase,
 - personības dokuments,
 - kvīts, ka samaksāts par tehnisko apskati — 1,5 rubļi.
8. Samaksu par tehnisko pasi, numura zīmi un tehnisko apskati veic caur krājkašu valsts budžetam.
9. Uzraudzību par personīgajā īpašumā esošo traktoru ekspluatācijas noteikumu un tehniskā stāvokļa ievērošanu veic Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas tehniskās uzraudzības orgāni.
10. Traktora vai pašgājēja šasijas īpašnieks ir pilnīgi atbildīgs par to tehnisko stāvokli, izmantošanu, drošības tehnikas prasību ievērošanu un ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu. Ja šī nolikuma prasības tiek pārkāptas, traktora ekspluatācija tiek aizliegta un tas tiek noņemts, atgriežot saimniekam atliekošo vērtību, kuru noteic komisija.

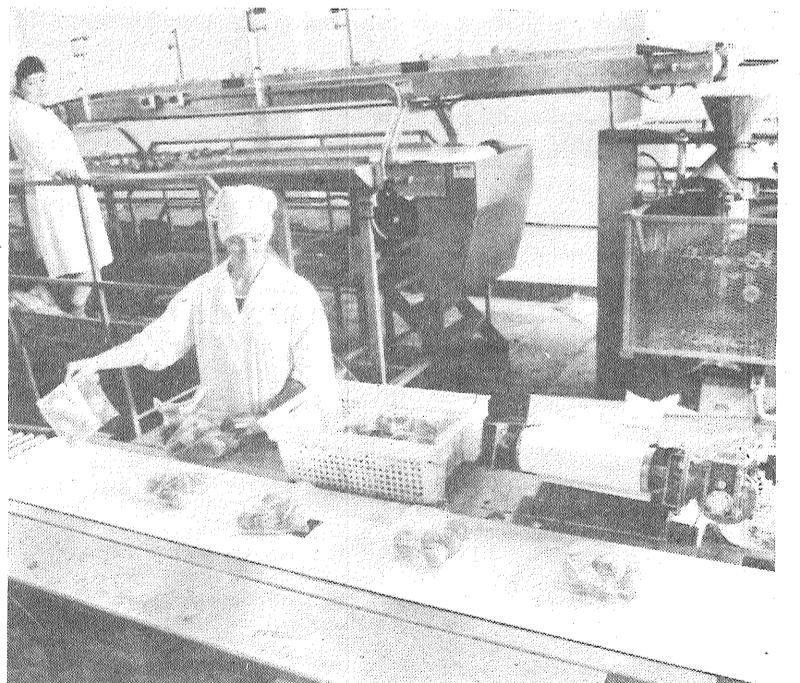
Rajonā ir daudz rūpnīcās ražotu un pašstāvējošu traktoru, kuri nav reģistrēti, jo līdz šim šādas izdevības nebija. Tāpēc tagad visiem, kuriem ir traktori, nepieciešams triju mēnešu laikā tos reģistrēt. Pretējā gadījumā pēc 1. janvāra tie tiks īpašniekam atņemti.

Lai ātrāk atrisinātu šo jautājumu, visiem, kuriem ir traktori, nepieciešams par to ziņot tehniskās uzraudzības rajona inspekcijai, kur pieņems lēmumu par reģistrāciju un dokumentu izsniegšanu vai arī paskaidros sīkāk, kā reģistrācija veicama.

S. REINIS,
Preiļu RARA tehniskās uzraudzības inspekcijas priekšnieks

Tehnoloģija — bez zudumiem

Fasē dārzeņus

MASKAVAS APGABALS. Lubercu rajons. Padomju saimniecība «Belaja dača» ir viena no galvenajām dārzeņu piegādātājām. Tajā saražoto produkciju saņem Maskavas un tās apgabala iedzīvotāji. Ik dienas tirdzniecības tīklā tiek piegādātas vairāk nekā 70 tonnas dārzeņu. Lauksaimnieciskajā ražošanā šeit izmanto tehnoloģiju bez zudumiem: izveidots savs pārstrādes cehs, kurā nonāk visas nestandarta un grūti realizējamā produkcija. Šajā cehā uzstādītas iekārtas konservēto un kaltēto dārzeņu, skābēto gurķu, tomātu, marinētu sīpolu ražošanai. Nesen stājusies ierindā ražošanas līnijā, kas fasē svaigos dārzeņus un zaļumus polietilēna maisiņos. Šis tehnoloģiskais līnijas jauda — 20 iepakojumi minūti.

Lubercos atvērta sovhoza «Belaja dača» firmas veikals, kurš ieguvusi lielu popularitāti pircēju vidū.

ATEĻA: svaigo dārzeņu fasēšanas līnija. TASS fotobronika

Mākslas filma

«NO DEBESIM NONAKUSIE»

Maša un Sergejs satiekas un viens otru iemilēja frontē. ...No tumšās, hitleriešu aplenkās pazemes ievainotie, izsalkušie un izslāpušie kareivji drosmīgi centās nokļūt pie akas. Bet atgriezies neizdevās nevienam...
Virš saulē kveldētās stepes, iekļūstot arī katakombās, plūda tango skaņas, un vācu tuļks, kroplodams krievu valodu, solīja humānu izturēšanos pret tiem, kuri padosies gūstā.
Ievainotajam Sergejam, tāpat kā visiem citiem, bija nepieciešams ūdens, un sanitārā instruktore Maša nolēma to dabūt par katru cenu.
Režisore — N. Troščenko.
«Lenfilm».

INFORMĒ 02

25. septembrī Preiļos aizturēts Aizkalnes ciema Raudovkas iedzīvotājs D. Beitāns, kurš tiek turēts aizdomās par zādzību. Turpinās izmeklēšana.
16. septembrī par mopēda aizdzīšanu Preiļos aizturēti nepilngadīgie — Dainis Kozurs (Līvānu vidusskolas audzēknis) un Jānis Grāveris, kurš dzīvo Līvānos, un mācās 58. PTV. Abi aizturētie jau agrāk bijuši ņēmi nepilngadīgo lietu komisijas uzskaitē. Materiāli nosūtīti nepilngadīgo lietu komisijai.
15. septembrī aizturēts Līvānu iedzīvotājs, EMBK šoferis P. Mihailovs, kurš mēģināja izvest EMBK piederīgo mazgājamo ierīci. Par valsts mantas izlaupīšanu sīkos apmēros tautas tiesa uzlika P. Mihailovam 100 rubļu naudas sodu.
17. septembrī par spirtoto dzērienu pārdošanu par paaugstinātu cenu (pudele degvīna — 20 rubļi) pie administratīvās atbildības saukta nekur nestrādājošā preiļiete A. Tumaševiča. Tautas tiesa brīdinājusi pilsoni Tumaševiču turpmāk nepieļaut šādu noziedzīgu darbību.

Par brāģu, izgatavošanu pie administratīvās atbildības saukti: preiļietis P. Jakunovs (izbrūvējis 30 litrus brāģas), Turku ciema Gaiņu sādžas iedzīvotājs N. Meļņiks (izgatavojis 20 litrus brāģas).
Katram uzlikts naudas sods 100 rubļu apmērā.
Naktī uz 15. septembrī Rauniešu ciema Sutru sādžā no dzīvojamās mājas aizdzīts motocikls «Cezeta» bez valsts numura. Personas, kas izdarījušas aizdzīšanu, nav noskaidrotas. Ja kādam ir zināma motocikla iespējamā atrašanās vieta, lūdzam paziņot milicijai.
Dažās (it sevišķi Preiļu un Līvānu pilsētu) iestādēs un organizācijās nav apsargātu garderobju. Sādās vietās bez piekatzīšanas atstātās virsdrēbes var kļūt par viegli iegūstamu laupījumu noziedzniekam.
Lūdzam neatstāt personiskās mantas bez uzraudzības vai arī pieskatīšanai nepazīstamiem cilvēkiem.
V. PETROVS,
iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks

Pollja, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 18. oktobrī filmas sāk. plkst. 16, 20.

«ATPOTA»

12. un 13. oktobrī — «Kin-dzadzai», 1. un 2. sērija, «Mosfilm», sāk. plkst. 17.30, 20; 14. oktobrī — «Mīlestības vēstules ar zemitēkstu», Dienvidslāvija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 15. oktobrī — «Banzai», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 16. oktobrī plkst. 17 — «Mans izredzētais», «Mosfilm»; plkst. 19, 21 — «Sāpīgā bezjūtība», «Lenfilm»; 14. oktobrī — «Krāpšanas upuris», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17.30, 20; 15. un 16. oktobrī — «No debesīm nonākušie», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 17. oktobrī — «Nākotnes amazones», sāk. plkst. 16, 18, 20.

«EZERZEME»

12. oktobrī — «Banzai», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 13. oktobrī plkst. 17 — «Mans izredzētais», «Mosfilm»; plkst. 19, 21 — «Sāpīgā bezjūtība», «Lenfilm»; 14. oktobrī — «Krāpšanas upuris», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17.30, 20; 15. un 16. oktobrī — «No debesīm nonākušie», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 17. oktobrī — «Nākotnes amazones», sāk. plkst. 16, 18, 20.

Dešu izgatavošanas cehs sniedz iedzīvotājiem pakalpojumus gaļas un gaļas produktu žāvēšanā. Cena 0,50 rubļi par 1 kg.

Kad medīsim?

Saskaņā ar nolikumu par medībām un medību saimniecības pārziņāšanu Latvijas PSR teritorijā un sakarā ar nometīto briežu un aļņu pienēmšanu gaļas kombinātos (sākums 17. oktobrī) Latvijas PSR Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrija 1987. gadā atļauj kolektīvās medības šādos termiņos:
aļņu (buku, mātišu un teļu) medības — no 17. oktobra līdz 31. decembrim,
mežacūku medības — no 17. oktobra līdz 1988. gada 31. janvārim,
stirnu mātišu un āžu medības — no 17. oktobra līdz 30. novembrim,
lūšu medības — no 17. oktobra līdz 1988. gada martam (ar ministrijas izdotām atļaujām).
Aļņus un briežus drīkst medīt tikai ar lodēm.
Medīt nelimitētos dzīvniekus

un putņus drīkst tikai ar attiecīgo medību saimniecību pārzinātāju atļaujām un termiņos, kurus nosaka medību nolikums. Caunu medības atļautas no šī gada 17. oktobra līdz 1988. gada 15. martam, zaķu medības — no 17. oktobra līdz 1988. gada 31. janvārim. Vienas medību dienas laikā katram medniekam atļauts nošaut tikai vienu zaķi.
Bebru un ūdru medības atļautas tikai apmācītiem medniekiem, kuriem ir uz 1987. gadu izdots bebru ķerāja apliecības un ministrijas atļaujas.
Lai samazinātu plēsīgo dzīvnieku skaitu, kā arī sakarā ar epizootisko situāciju — trakumsērgas izplatīšanos republikā, ministrija uzliek par pienākumu visās medībās atšaut vilkus, lapsas, jentopusus, lūšus un klaiņojošos sunus un kaķus.
Medības ar suniem atļautas tikai tajā gadījumā, ja šajā ga-

dā šie suni ir vakcinēti pret trakumsērgu.
Kolektīvajās un individuālajās limitēto dzīvnieku (aļņu, briežu, mežacūku un stirnu) medībās medību atļaujas jeb licences slēdz pēc pirmā trāpīgā šāviena.
Valsts mežu aizsardzības darbiniekiem un medību vadītājiem ministrija uzliek par pienākumu rūpīgi apsekot situāciju, kādā notikuši šāvieni, un nodrošināt objektīvu to dzīvnieku pēdu apskati, uz kuriem ticis šauts.
Visas medību atļaujas jeb licences — gan izmantotās, gan neizmantotās — 20 dienu laikā pēc noteiktā medību termiņa izbeigšanās jānodod ministrijas medību saimniecības daļā.
Ministrija uzliek par pienākumu visiem medniekiem stingri ievērot nolikumu par medībām un drošības noteikumus.
I. JEĻISEJEVS,
vecākais medību pārzinis

Redaktors V. PETROVS

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā ceļazīmes:

AR AUTOBUSU

Smolenska — no 20. līdz 22. novembrim, no 25. līdz 27. decembrim;
Minska — no 9. līdz 11. janvārim, no 15. līdz 17. janvārim;
Vitebska — Polocka — no 8. līdz 9. novembrim, no 10. līdz 11. janvārim;
Ļeņingrada — no 9. līdz 11. janvārim;
Pleskava — Pečorj — Puškina Kalni — no 4. līdz 6. decembrim, no 18. līdz 20. decembrim;
Novgoroda — no 10. līdz 13. decembrim;
Pērnavā — Tallina — no 25. līdz 27. decembrim, no 8. līdz 10. janvārim.
Birojs pieņem pasūtījumus uz šādiem maršrutiem brīvdienās: Rīga, Sigulda, Rīga (paredzēta zooloģiskā dārza apmeklēšana), Viļņa, Kauņa, Traki, Panevėža un Rundāle.

AR LIDMASINU

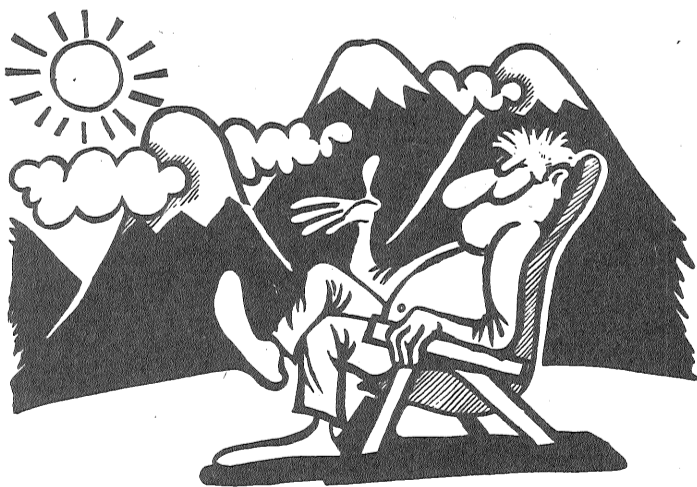
(individuālās):

Soči (apmešanās individuālajā sektorā) — no 16. līdz 26. oktobrim (cena 232 rubļi);
Kahetija — Batumi (5 dienu uzturēšanās Kahetijā un 15 dienas Batumi) — no 9. līdz 29. oktobrim (cena 328 rubļi);
AR LIDMASINU (grupām):
Volgograda — no 12. līdz 16. novembrim (30 cilvēkiem), no 18. līdz 22. decembrim (30 cilvēkiem);
Sevana ezers — no 23. līdz 28. oktobrim (15 cilvēkiem), no

11. līdz 16. decembrim (30 cilvēkiem);
Gorj — Tbilisi — no 19. līdz 24. novembrim (15 cilvēkiem), no 28. janvāra līdz 1. februārim;
Mcheta — Boržomi — Telavi — no 17. līdz 20. decembrim (30 cilvēkiem);
Tbilisi — no 26. līdz 30. novembrim (30 cilvēkiem), no 17. līdz 21. decembrim (30 cilvēkiem);
Ordžonikidze — no 29. novembra līdz 4. decembrim (30 cilvēkiem);
Baku — no 6. līdz 10. novembrim, no 29. janvāra līdz 2. februārim;
Odesa — no 14. līdz 18. decembrim (30 cilvēkiem);
Sevastopole — no 14. līdz 18. decembrim (30 cilvēkiem);
Taškenta — Samarkanda — Buhāra — no 11. līdz 14. decembrim, no 27. janvāra līdz 1. februārim;
Kišineva — Odesa — no 18. līdz 22. janvārim;
Jalta — no 26. līdz 31. janvārim.

AR VILCIENU (grupām):

Aleksandrova — Zagorska — Pereslavlja — Maskava — no 22. līdz 27. oktobrim (cena 2550 rubļi);
no 25. līdz 30. novembrim (cena 2550 rubļi);
Ļeņingrada — no 12. līdz 16. novembrim (9 ceļazīmes), no 3. līdz 8. decembrim (15 cilvēkiem), no 20. līdz 26. decembrim (30 cilvēkiem), 13. decembrī (vienas dienas ekskursija 30 cilvēkiem), no 14. līdz 18. janvārim, no 21. līdz 26. janvārim, no 24. līdz 30. janvārim;

ILGA MOZA PAMATS IR VESELĪBA!

Nostiprināt to, sakrāt naudu tālākam ceļojumam vai vērtīgu mantu iegādei palīdzēs ILGTERMIŅA DZĪVĪBAS APDROŠINĀSANAS LĪGUMS.
Ja notiks nelaimes gadījums un jūs daļēji vai pilnīgi zaudēsit darba spējas, apdrošināšana garantē materiālo palīdzību.
Līgumu slēdz uz 5, 10, 15, 20 gadiem ar personām no 16 līdz 70 gadiem pēc «A», «B» un «C» tarifa.
Divi pēdējie tarifi darba spēju zuduma gadījumā ļauj saņemt apdrošinājuma summas daļu divkārsā un trīskārsā apmērā.
Līguma termiņam beidzoties, izmaksā pilnu apdrošinājuma summu.

GALVENĀ VALSTS APDROŠINĀŠANAS PĀRVALDE
LATVIJAS REKLĀMAS AĢENTORA

PARDOD automašīnu M-20. Zvanīt pa telefonu 23312.

SVECISU VAKARS

Preiļu pilsētas kapos notiks šī gada 31. oktobrī no plkst. 18.00. Preiļu pilsētas izpilddomēja

Sirsnīgi pateicamies Līvānu 1. vidusskolas skolotāju kolektīvam, skolēniem, to vecākiem, radīem, draugiem, kaimiņiem, darbiniekiem un visiem, kas bija kopā ar mums un palīdzēja izvadīt kapu kalniņā mīlo meitiņu — Vinetiņu Gercāni.
Piederīgie

Cik daudz prieka, cik daudz bēdu Glabā tēva mūža stāsts, Tomēr visiem laikiem pāri Liecas dzimtas zemes glāsts.

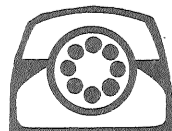
(V. Rūja)
Izsakām līdzjūtību Ivetai Blūzmai, TETI guldot smiltājā.
9. b klases audzēknī un audzinātājā

Sedz, zemīte, mani viegli Ar savām rociņām, Lai neraud tēvs, māmiņa, Mani agri zaudējot.

(T. dz.)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gercānu ģimenei, meitiņu VINE-TU pārāgri zaudējot.
Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинского знамени»), Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звезда», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes leiā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 898 eks. (latv. val. 9901 eks., krievu val. 3 997 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiedis Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas leiā 1.
Indekss 68169.
Pas. 1399.